

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. M. (1) wynajmowała D. B. mieszkanie w K. znajdujące na V piętrze wieżowca przy ul. (...) w K.. Z kolei D. B. jedno z pomieszczeń znajdujących się w tym mieszkaniu podnajmował K. S. (1) i nie informował o tym właścicielki mieszkania.

W dniu 01 lipca 2018 roku K. S. (1) pod nieobecność D. B., który wyjechał na wczasy do Chorwacji zorganizował imprezę, na której między innymi byli K. W. i T. J.. W trakcie tej imprezy K. S. (1) spożywał alkohol. Następnie wyrzucił przez okno: telewizor marki S., ławę, regał, dwa fotele, szafkę RTV oraz dwa krzesła kuchenne w wyniku czego doszło do zniszczenia tych przedmiotów. Z uwagi na powyższe na miejsce została wezwana policja, która przebadła K. S. (1) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem 0,57 mg/l.

Przedmiotowym zachowaniem spowodował straty o łącznej wartości 2350 na szkodę Z. M. (2).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego (k. 25-28 i k. 49-51, k. 145); zeznań świadków: D. B. (k. 15-16 i k. 146-147), Z. M. (2) (k. 14-16), K. W. (k. 59-61), T. J. (k. 63-65), protokołu badania trzeźwości ze świadectwem wzornictwa (k. 7-8), protokołu oględzin (k. 18-19), opinii sądowno – psychiatrycznej (k. 99-101).

Oskarżony K. S. (1) ma 30 lat. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Nie posiada zawodu wyuczonego. Kawaler, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Pracuje w (...), gdzie zarabia 1500 zł brutto miesięcznie. Oskarżony był leczony psychiatrycznie z powodu przedawkowania narkotyków oraz prób samobójczych. Aktualnie leczy się na depresję. Podczas dokonywania zarzucanego mu przestępstwa miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i do pokierowania swoim postępowaniem (art. 31 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k. nie ma zastosowania). Oskarżony był uprzednio karany: wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 12 lutego 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 148/09 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Postanowieniem z dnia 08 lutego 2011 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. W dniu 04 marca 2013 roku wykonano karę pozbawienia wolności.

(Dowód: oświadczenie oskarżonego k. 25 i k. 49, dane osobopoznawcze k. 90, aktualne dane o karalności k. 39 i k. 142, odpis wyroku SR Kielce w sprawie II K 148/09. (k. 39) opinia sądowno-psychiatryczna (k. 99-101)

W toku postępowania przygotowawczego K. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w czasie imprezy po zażyciu leków na depresję oraz spożyciu alkoholu wyrzucił te przedmioty przez okno. Oskarżony oświadczył, że żałuje tego co zrobił (k. 24-27 i k. 49-51).

Oskarżony K. S. (1) nie stawiał się przed sądem i nie złożył dodatkowych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. Oskarżony bowiem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które są logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Ponadto dowody w postaci zeznań przesłuchanych w toku niniejszej sprawy świadków oraz dowodów w postaci: protokołu badania trzeźwości ze świadectwem wzornictwa oraz protokołu oględzin nie przeczą twierdzeniom oskarżonego.

Zeznania świadka D. B. potwierdziły, że Z. M. (1) wynajmowała mu mieszkanie w K. znajdujące na V piętrze przy ul. (...) w K.. Z kolei świadek podnajmował pokój w tym mieszkaniu K. S. (1). Kiedy wrócił z wczasów w Chorwacji po drzwiach wynajmowanego przez siebie mieszkania zobaczył Policję, która zjawiała się gdyż ktoś z tego mieszkania wyrzucał meble. Następnie policja zabrała K. S. (1). Z zeznań świadka wynikało, że z własnych pieniędzy odkupił

zniszczone przedmioty. Naprawienie szkód powstałych w mieszkaniu Z. M. (2), a wyrządzonych przez K. S. kosztowało go łącznie 2350 zł.

Świadek Z. M. (2) potwierdziła, że wynajęła to mieszkanie D. B.. Nie miała świadomości, że w mieszkaniu mieszka ktoś inny. Jak wynika z tych zeznań D. B. naprawił szkody w mieszkaniu. Z. M. (2) oświadczyła, iż pieniądze oskarżony winien zwrócić D. B..

Z zeznań świadków T. J. i K. W. wynika, że byli oni na przedmiotowej imprezie ale na skutek wypitej dużej ilości alkoholu każde z nich zasnęło i obudziło się dopiero gdy przyszła policja. Gdy wychodzili z bloku zobaczyli, że koło niego leżą przedmioty z tego mieszkania. Zeznania te zatem niewiele wniosły do niniejszej sprawy.

Nic do sprawy nie wniosły zeznania ojca oskarżonego W. S.. Jak bowiem wynika z tych zeznań ma on rzadki kontakt z oskarżonym i nawet nie wie gdzie mieszka.

Sąd podzielił w całości opinie o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego jako pełną, sporządzoną w sposób fachowy, z wykorzystaniem wiedzy oraz doświadczenia zawodowego biegłych lekarzy psychiatrów.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał oskarżonego K. S. (1) za winnego tego, że w dniu 1 lipca 2018 roku w K. poprzez wyrzucenie przez okno telewizora marki S., lawy, regału, dwóch foteli, szafki RTV, dwóch krzeseł kuchennych z lokalu mieszkalnego położonego na V piętrze dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia mieszkania o łącznej wartości 2.350 zł na szkodę Z. M. (1) , co stanowi przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

Przedmiotowy czyn był przez oskarżonego K. S. (1) zawiniony. Oskarżony jest osobą dorosłą, zdrową psychicznie, ponosi pełną odpowiedzialność za własne postępowanie. Nie zachodziły żadne okoliczności zewnętrzne, które niezależnie od woli oskarżonego wpływałyby na jego proces decyzyjny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wziął w szczególności pod uwagę rodzaj naruszonego przez ten czyn dobra, jakim jest mienie, a nadto uwzględniając wartość mienia i okoliczności popełnienia czynu (wyrzucanie przedmiotów znacznych gabarytów z V piętra bloku mieszkalnego). W ocenie Sądu zatem stopień społecznej szkodliwości czynu jest wysoki.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze zasady i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 kk jak też uwzględnił ustalony stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Ponadto Sąd uwzględnił, że oskarżony był już uprzednio karany, wzięto pod uwagę, iż nastąpiło to ponad 10 lat temu. Sposób popełnienia przestępstwa wskazuje, iż K. S. (1) jest osobą zdemoralizowaną (oskarżony działał pod wpływem okoliczności, które usprawiedliwiałyby jego zachowanie choćby w minimalnym stopniu). Po stronie okoliczności łagodzących, Sąd wziął pod uwagę stosunkowo młody wiek oskarżonego.

Z uwagi na powyższe Sąd doszedł do przekonania, że właściwą karą dla oskarżonego K. S. (1) za czyn z art. 288 § 1 kk przypisany mu w wyroku będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy. Nadmienić tutaj należy, że przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Wymierzona kara mieści się zatem w granicach dolnego zagrożenia. Tak wymierzona kara osiągnie swoje cele wychowawcze, prewencyjne, a także ukształtuje w sposób należyty świadomość społeczną, da wyraz absolutnemu brakowi akceptacji dla zachowań tego rodzaju.

Sąd nie mógł warunkowo zawiesić oskarżonemu orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. W myśl bowiem art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze jednego roku , jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotu do przestępstwa. Oskarżony zaś m in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 lutego 2009 roku w sprawie II K 148/09 został skazany na karę pozbawienia wolności. Sąd nie znalazł żadnych przesłanek do wymierzenia oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym. Sposób popełnienia przestępstwa temu się sprzeciwiał. Oskarżony zajmując

pomieszczenia nie stanowiące jego własności, w trakcie imprezy alkoholowej, która w pewnym momencie przerodziła się w libację alkoholową, zaczął bez żadnego powodu wyrzucać przedmioty znacznego gabarytu z V piętra, nie chciał wpuścić do mieszkania ani D. B., ani Policji. W chwili popełnienia przestępstwa K. S. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz D. B. kwoty 2350 zł. Podkreślić należy, iż Z. M. (2) nie posiada żadnych roszczeń wobec oskarżonego, bowiem szkoda w całości została naprawiona przez D. B., formalnego najemcę mieszkania, stanowiącego własność Z. M. (2).

Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu K. S. (1) na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 01.07.2018 r. – godzina 21.00 do dnia 02.07.2018r. – godzina 13.05;

Zważając na to, że oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu oraz dobry stan zdrowia a zatem niemal nieograniczone możliwości zarobkowe, Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od K. S. (1) kwotę 1032zł tytułem zwrotu kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości (opinia biegłych 382 zł, doręczenia – 40 zł, dane z K. – 30 zł, dojazd świadka na rozprawę - 460 zł, opłata od wymierzonej kary - 120 zł). Nie ma bowiem żadnych powodów by koszty te w jakiegokolwiek części przenosić na Skarb Państwa, tym bardziej że wynikają one wyłącznie z zawinionego zachowania oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd orzekł jak w sentencji wyroku

SSR Mariola Paśnik